

Sygn. akt: IV U 602/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2018r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie - IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Kowal

Protokolant: protokolant sądowy Marta Szmela

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2018r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku Z. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o przeniesienie odpowiedzialności za opłacanie składek

na skutek odwołania Z. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 08.03.2017r., znak: (...), nr (...)

I. oddała odwołanie,

II. nie obciąża wnioskodawcy Z. P. kosztami zastępstwa procesowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.,

III. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Rzeszowie) na rzecz adwokata D. K. kwotę 2 400,00 zł (słownie: dwa tysiące czterysta złotych i 0/100) powiększoną o stawkę VAT tytułem wynagrodzenia dla pełnomocnika ustanowionego z urzędu.-

SSO Agnieszka Kowal

Sygn. akt IV U 602/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 marca 2018 r.

Decyzją z dnia 8 marca 2017 r. znak: (...)nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., powołując się na przepisy Ordynacji podatkowej (Dz. U. z 2017 r., poz. 201) oraz ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963) przeniósł na Z. P. odpowiedzialność za zobowiązania płatnika (...) Sp. z o.o. z tytułu nieopłaconych:

1. składek na ubezpieczenia społeczne za zatrudnionych w Spółce pracowników, za okres od sierpnia 2013 r. do marca 2014 r. w kwocie 16 984,07 zł oraz odsetek za zwłokę naliczonych na dzień 8 marca 2017 r. w kwocie 4 603 zł oraz z tytułu kosztów egzekucyjnych 1 088,26 zł

2. składek na ubezpieczenia zdrowotne za zatrudnionych pracowników za okres: od września 2013 r. do marca 2014 r. w kwocie 3 525,17 zł oraz odsetek za zwłokę naliczonych na dzień 8 marca 2017 r. w kwocie 933 zł i kosztów egzekucyjnych 255 zł

3. składek na Fundusz Pracy i FGŚP za okres: od września 2013 r. do marca 2014 r. w kwocie 639,09 zł oraz odsetek za zwłokę w kwocie 169 zł i kosztów egzekucyjnych – 41,10 zł

W uzasadnieniu wskazano, iż powyższe zaległości powstały w czasie pełnienia przez Z. P. obowiązków prezesa zarządu (...) Sp. z o.o., za które to zobowiązania odpowiada on na podstawie art. 116 Ordynacji podatkowej w związku z art. 31 i 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Skoro egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna stwierdzono, iż zgodnie ze wskazanymi przepisami Z. P. winien odpowiadać za zaległości spółki solidarnie ze spółką całym swoim majątkiem, albowiem nie wykazał, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości albo niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości nastąpiło bez jego winy, nie wskazał też mienia spółki, z którego egzekucja umożliwiłaby zaspokojenie zaległości spółki w znacznej części. Natomiast zgodnie z art. 116 ust. 2 Ordynacji podatkowej, odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu.

Z. P. złożył odwołanie od powyższej decyzji organu rentowego, wnosząc o jej zmianę w całości. Kwestionował stanowisko organu rentowego, który obciążył go odpowiedzialnością za zobowiązania Spółki (...) z tytułu nieopłaconych składek. Podkreślał, że od jesieni 2014 r. podjął stałe leczenie psychiatryczne a wcześniej korzystał pomocy okresowej. Miał zaawansowaną nerwicę, depresję i stwierdzoną chorobę alkoholową. W listopadzie 2014 r. złożył rezygnację z udziału we władzach Spółki (...). Wskazywał też, że ZUS nie przedstawił wystarczających dowodów, iż postępowanie egzekucyjne było bezskuteczne. Podnosił, że organ nie jest uprawniony do samodzielnego, z ominięciem trybu egzekucji administracyjnej lub sądowej, decydowania o bezskuteczności egzekucji zaległości składek. Zauważał też dalej, że decyzja o odpowiedzialności członków zarządu za zobowiązania Spółki powinna być wydana wobec wszystkich członków zarządu Spółki.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wnosił o jego oddalenie. Podtrzymując twierdzenia zawarte w decyzji raz jeszcze wskazywał, iż skierowana przeciwko Spółce egzekucja należności z tytułu składek okazała się całkowicie bezskuteczna. Nadto Z. P. nie wykazał przesłanek wyłączających jego odpowiedzialność za te zobowiązania. Zakład dodał jeszcze, że w okresie powstania zaległości członkami zarządu byli J. B. i Z. P.. Decyzją z dnia 8 marca 2017 r. organ rentowy przeniósł odpowiedzialność za zobowiązania Spółki (...) z tytułu nieopłaconych składek na J. B.. Od decyzji tej złożył on odwołanie.

Ustanowiony w toku postępowania dla Z. P. pełnomocnik z urzędu podtrzymywał zawarte w odwołaniu żądanie zmiany zaskarżonej decyzji przez stwierdzenie braku podstaw do przeniesienia odpowiedzialności za zobowiązania (...) Sp. z o.o. na odwołującego. Ponawiał twierdzenie, iż organ rentowy nie wykazał odpowiednio, że egzekucja wobec Spółki była bezskuteczna, a bezskuteczność egzekucji oznacza, że nie zachodzi żadna możliwość zaspokojenia egzekwowanej wierzytelności z jakiegokolwiek części majątku Spółki i wyczerpano wszelkie możliwe sposoby egzekucji. Nieudana w sprawie próba egzekucji tylko z części majątku Spółki – rachunku bankowego nie jest wystarczająca dla uznania bezskuteczności egzekucji jako przesłanki odpowiedzialności członka zarządu. Stwierdził, że zaskarżona decyzja, jest zatem przedwczesna.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. powstała i zarejestrowana została w Krajowym Rejestrze Sądowym w styczniu 2013 r. Z. P. ustanowiony został Prezesem Zarządu Spółki, a J. B. był członkiem Zarządu Spółki.

Głównym przedmiotem działalności Spółki miała być produkcja i sprzedaż wyrobów skórzanych. Działalność produkcyjna prowadzona była w wynajętych pomieszczeniach znajdujących się w miejscowości R.. Maszyny

produkcyjne i niezbędny sprzęt pozyskane były w ramach umów leasingu. Biuro mieściło się w R.. Wynajmowane pomieszczenia były umeblowane. Spółka nie posiadała majątku ruchomego ani nieruchomości.

Działalność prowadzono do końca pierwszego kwartału 2014 r. Umowy zawarte z pracownikami wygasły wobec upływu terminu na jaki zostały zawarte. Maszyny zostały zwrócone. Wyprodukowane wyroby zostały sprzedane przez inną firmę.

Ze względu na trudności finansowe w okresie od sierpnia 2013 r. do marca 2014 r. nie były odprowadzane składki na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne za zatrudnionych pracowników oraz składki na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Z. P. w dniu 7 listopada 2013 r. złożył w Sądzie Rejonowy w Rzeszowie wniosek o ogłoszenie upadłości Spółki (...) obejmującej likwidację majątku. W dniu 14 stycznia 2014 r. zarządzono jednak zwrot wniosku wobec niezuzupełnienia jego braków formalnych i braku fiskalnego.

Z. P. w dniu 10 października 2014 r. złożył rezygnację z pełnionej funkcji. Do tego czasu prowadził sprawy Spółki, podpisywał dokumenty, przedstawiał sprawozdania z bieżącej sytuacji ekonomicznej Spółki, występował do ZUS o wydanie zaświadczenia o niezaleganiu w opłacaniu składek, uczestniczył w zgromadzeniach wspólników. Stan zdrowia nie umożliwiał mu powyższego.

W dniu 12 maja 2014 r. ZUS wezwała (...) Sp. z o.o. do zapłaty należności z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne za zatrudnionych pracowników oraz składki na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

W stosunku do Spółki jako dłużnika ZUS prowadził postępowanie egzekucyjne z rachunku bankowego w (...) Bank S.A. Postępowanie egzekucyjne okazało się bezskuteczne z uwagi na brak środków. Nie ustalono też żadnego majątku, z którego by można było prowadzić egzekucję, Spółka nie jest właścicielem nieruchomości, pojazdów samochodowych czy innych ruchomości, nie posiada też wierzytelności.

Decyzją z dnia 8 marca 2017 r. nr (...)r. organ rentowy przeniósł odpowiedzialność za zobowiązania płatnika (...) Sp. z o.o. z tytułu składek na J. B.. Odwołanie w/w od tej decyzji stało się przedmiotem postępowania przez Sądem Okręgowym w Rzeszowie, który wyrokiem z dnia 29 września 2017 r. sygn. akt IV U 551/17 oddalił odwołanie.

W dniu 8 marca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wydał również decyzję, w której przeniósł na Z. P. odpowiedzialność za zobowiązania płatnika (...) Sp. z o.o. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne za zatrudnionych w Spółce pracowników, za okres od sierpnia 2013 r. do marca 2014 r. w kwocie 16 984,07 zł oraz odsetek za zwłokę naliczonych na dzień 8 marca 2017 r. w kwocie 4 603 zł oraz z tytułu kosztów egzekucyjnych 1 088,26 zł, z tytułu składek na ubezpieczenia zdrowotne za zatrudnionych pracowników za okres: od września 2013 r. do marca 2014 r. w kwocie 3 525,17 zł oraz odsetek za zwłokę naliczonych na dzień 8 marca 2017 r. w kwocie 933 zł i kosztów egzekucyjnych 255 zł oraz z tytułu składek na Fundusz Pracy i FGŚP za okres: od września 2013 r. do marca 2014 r. w kwocie 639,09 zł oraz odsetek za zwłokę w kwocie 169 zł i kosztów egzekucyjnych – 41,10 zł.

(dowód: zeznania wnioskodawcy Z. P. k. 98 – 102, zeznania świadka J. B. k. 130 – 134, kopia dokumentacji dotyczącej stanu zdrowia wnioskodawcy k. 34 – 49, protokół rozprawy i wyrok SO w Rzeszowie z dn. 29.09.2017 r. sygn. akt IV U 551/17 wraz z uzasadnieniem k. 116, kopia protokołu Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Spółki k. 116, kopie pism kierowanych do ZUS k. 116, kopia akt rejestrowych, dokumentacja w aktach SR w Rzeszowie o sygn. V GU 58/13 w szczególności wniosek o ogłoszenie upadłości, zarządzenie o zwrocie wniosku, dokumentacja w aktach ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody.

Sąd uznał za wiarygodne zebrane w sprawie dokumenty, które nie budziły wątpliwości co do swej treści a sporządzone zostały przez uprawnione osoby w zakresie służących im kompetencji.

Zeznania odwołującego się Z. P. dotyczące zakresu działalności spółki, miejsca prowadzenia tej działalności, majątku Spółki, powstania zaległości w opłacaniu składek ubezpieczeniowych, zaprzestania pełnienia funkcji prezesa znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, dlatego też zostały uznane za wiarygodne i mogły stanowić podstawę do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Jako prawdziwe Sąd ocenił również zeznania świadka J. B., które korelują z twierdzeniami wnioskodawcy oraz dowodami z dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie złożone przez Z. P. z uwagi na brak uzasadnionych podstaw nie mogło zostać uwzględnione.

Stosownie do treści art. 116 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 201.) za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji, spółki akcyjnej lub spółki akcyjnej w organizacji odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

1)nie wykazał, że:

a)we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości (...) albo

b)niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości (...) nastąpiło bez jego winy;

2)nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części (§ 1).

Odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu, oraz zaległości wymienione w art. 52 i art. 52a powstałe w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu (§ 2). Przepisy § 1-3 stosuje się również do byłego członka zarządu oraz byłego pełnomocnika lub wspólnika spółki w organizacji (§ 4).

Z kolei zgodnie z art. 31 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz. U. 2017 r., poz. 1778) do należności z tytułu składek stosuje się odpowiednio: art. 12, art. 26, art. 29 § 1 i 2, art. 33-33b, art. 38a, art. 51 § 1, art. 55, art. 59 § 1 pkt 1, 3, 4, 8 i 9, art. 60 § 1, art. 61 § 1, art. 62 § 1, 3 i 5, art. 62b § 1 pkt 2 i § 3, art. 72 § 1 pkt 1 i 4 i § 2, art. 73 § 1 pkt 1 i 5, art. 77b § 1 i 2, art. 91, art. 93, art. 93a-93c, art. 93e, art. 94, art. 97 § 1, art. 98 § 1 i § 2 pkt 1, 2, 5 i 7, art. 100, art. 101, art. 105 § 1 i 2, art. 106 § 1 i 2, art. 107 § 1, 1a, § 2 pkt 2 i 4 i § 3, art. 108 § 1, 3 i 4, art. 109 § 1 w zakresie art. 29, art. 109 § 2 pkt 1, art. 110 § 1, § 2 pkt 2 i § 3, art. 111 § 1-4 i § 5 pkt 1, art. 112 § 1-5, art. 112b, art. 112c, art. 113, art. 114, art. 115-117, art. 118 § 1 oraz art. 119 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa. Art. 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi natomiast, że do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

informacje o jednostceSpór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia czy Z. P., w oparciu o powołane wyżej regulacje, ponosi odpowiedzialność za zaległości w opłacaniu składek przez spółkę (...) Sp. z o.o. w R. za okres od sierpnia 2013 r. do marca 2014 r. Z ustalonego stanu sprawy wynika, że Spółka nie wywiązała się z obowiązku płatnika tj. nie uiściła składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za zatrudnionych w niej pracowników. Z niekwestionowanych ustaleń faktycznych wynika, iż odwołujący się Z. P. w czasie, w którym powstały zaległości z tych tytułów wobec ZUS był Prezesem Zarządu wskazanej Spółki. Jednakże by obciążyć wnioskodawcę odpowiedzialnością za zobowiązania Spółki z tytułu składek niezbędnym było wykazanie przesłanek objętych treścią powołanego wcześniej art. 116 ust. 1 stawy

Ordynacja Podatkowa. Warunkiem odpowiedzialności członka zarządu za zaległości składkowe spółki z o.o. jest wykazanie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, że egzekucja do całego majątku spółki okazała się bezskuteczna i że zaległości składkowe powstały w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu przez daną osobę wskazaną jako tę, która winna odpowiadać za powstałe zaległości oraz że nie zaistniały żadne okoliczności zwalniające ją od tej odpowiedzialności (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 maja 2004 r., III AUa 1201/03, OSA 2005/1/3).

W ocenie Sądu organ rentowy, wbrew twierdzeniom odwołującego się, wykazał przesłanki bezskuteczności egzekucji z majątku Spółki. Bez wątpliwości przesłankę "bezskutecznej egzekucji" należy rozumieć jako sytuację, w której nie ma jakichkolwiek wątpliwości, iż nie zachodzi żadna możliwość zaspokojenia egzekwowanej wierzytelności z jakiegokolwiek części majątku Spółki. Ustalono, że egzekucja z rachunku bankowego jest bezskuteczna, gdyż brak na nim środków pieniężnych, ustalono też, że Spółka nie posiada żadnych nieruchomości, pojazdów samochodowych, innego majątku ruchomego, czy wierzytelności egzekwowalnych. Na powyższe zgodnie wskazywali też Z. P. oraz J. B. w swych zeznaniach. Działalność produkcyjną Spółka prowadziła w wynajmowanych pomieszczeniach, podobnie też wynajmowano umeblowane pomieszczenia biurowe. Maszyny niezbędne do produkcji i inny sprzęt pozyskano w ramach umów leasingu i zostały one zwrócone kiedy zaprzestano produkcji. Wyprodukowane wyroby zostały sprzedane. Tym samym Spółka nie posiadała żadnych środków wartościowych, środków trwałych, z których możliwa byłaby egzekucja. Dokumentacja dotycząca postępowania egzekucyjnego zawarta w aktach organu rentowego potwierdza powyższe okoliczności. Tymczasem tylko wskazanie konkretnego, bezspornego, nieobciążonego i niebędącego przedmiotem roszczeń innych wierzycieli majątku Spółki mogło spowodować uwolnienie się członka zarządu – odwołującego się od odpowiedzialności.

W tym miejscu należy przytoczyć pogląd zawarty w treści uchwały siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 grudnia 2008 r. sygn. akt II FPS 6/08 lex nr 1378091, w której rozstrzygnięto, że stwierdzenie bezskuteczności egzekucji, o której mowa w art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej powinno być dokonane po przeprowadzeniu postępowania egzekucyjnego, jednak bezskuteczność ustala się na podstawie każdego prawnie dopuszczalnego dowodu, czego konsekwencją jest brak konieczności oczekiwania każdorazowo na umorzenie postępowania egzekucyjnego. Pogląd taki wyrażono również w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 9 listopada 2017 r. I FSK 271/16 lex nr 2417423, a Sąd Okręgowy takie stanowisko w pełni podziela. Tym samym stwierdzić należy, że organ rentowy prowadził postępowanie egzekucyjne i prawidłowo ustalił, iż egzekucja z majątku Spółki jest bezskuteczna.

Jak wskazywano wcześniej, z art. 116 § 1 i 2 Ordynacji podatkowej wynika, że orzeczenie o odpowiedzialności członków zarządu spółki z o.o. możliwe jest w przypadku, gdy termin płatności zobowiązań podatkowych upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu, a egzekucja prowadzona przeciwko spółce okazała się bezskuteczna. Członek zarządu, chcąc uwolnić się od tej odpowiedzialności, powinien wykazać, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości (...) bądź też, że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości (...) nastąpiło bez jego winy lub powinien wskazać mienie spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego stwierdzić należy, że w przypadku Z. P. nie wystąpiły przesłanki uwalniające go od solidarnej odpowiedzialności za zaległości podatkowe Spółki. Czynności w postaci złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości zostały przez niego podjęte nieskutecznie, gdyż wniosek został zwrócony wobec nieuzupełnienia braków formalnych oraz braku fiskalnego. Okoliczności takie potwierdzają dokumenty zawarte w aktach Sądu Rejonowego w Rzeszowie o sygn. akt V GU 58/13. Niedopełnienie powyższego obowiązku, gdyż za takie należy uznać nieskuteczne złożenie wniosku, nie wynikało też z braku winy odwołującego się. Jak wyjaśnił to Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 29 czerwca 2017 r., sygn. I FSK 2022/15 lex nr 2347655, dla wykazania przesłanki egzoneracyjnej, o której mowa w art. 116 § 1 pkt 1 lit. b ustawy nie wystarczy subiektywne poczucie braku winy w niezgłoszeniu wniosku o upadłość. Brak takiej winy jest kategorią obiektywną i można się na niego powoływać jedynie w sytuacji, gdy członek zarządu nie miał żadnych możliwości prowadzenia spraw spółki, a brak tych możliwości wynikał z przyczyn od niego całkowicie niezależnych (np. obłożna choroba). Taka sytuacja zaś

nie występowała w sprawie. W okresie za jaki naliczono należności z tytułu nieopłaconych składek Z. P. prowadził sprawy Spółki, podpisywał dokumenty, reprezentował Spółkę. Stan zdrowia nie umożliwił mu powyższego. Będąc członkiem zarządu Spółki i jednocześnie jej Prezesem powinien był dołożyć należytej staranności przy prowadzeniu jej spraw. O "braku winy", o którym mowa w art. 116 § 1 o.p., w przypadku niezłożenia wniosku o ogłoszenie upadłości można mówić jedynie wtedy, gdy członek zarządu spółki, przy zachowaniu wszelkiej należytej staranności podczas prowadzenia jej spraw, wniosku takiego nie złożył z przyczyn od niego niezależnych. Skarżący godząc się na powołanie w skład zarządu przyjął na siebie wszelkie związane z tym prawa i obowiązki. „Osoba podejmująca się piastowania funkcji członka zarządu powinna zdawać sobie sprawę, że charakter prawny tej funkcji oznacza nie tylko obowiązek wykonywania powierzonych jej zadań, ale też zwiększony zakres odpowiedzialności, w tym odpowiedzialności za skutki działań kierowanej spółki. Powyższe czyni bezzasadnymi zarzuty naruszenia art. 116 § 1 lit. b i § 2 Ordynacji podatkowej” (por. powołany wyżej wyrok NSA).

Mając na uwadze poczynione ustalenia oraz dokonane w oparciu o nie zważania Sąd Okręgowy uznał decyzję ZUS z dnia 8 marca 2017 r. za prawidłową, skutkiem czego odwołanie od niej złożone przez Z. P. w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił. W sprawie zaistniały przesłanki uzasadniające przeniesienie odpowiedzialności za zobowiązania (...) Sp. z o.o. na Z. P..

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego organu rentowego zostało oddalone na podstawie art. 102 kpc. Sąd uznał, iż w sprawie zachodzą szczególne okoliczności związane ze stanem zdrowia odwołującego i trudną sytuacją finansową, uzasadniające nieobciążanie go kosztami pełnomocnika organu rentowego.

O wynagrodzeniu pełnomocnika z urzędu orzeczono na zasadzie § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714).